

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 19.

PondĀ•lĀ-, 07 Ā•nor 2011

Asi nemĀ•Ā¼u jen tak pĀ•TMijet k HoĀ•TMkým, zazvonit a odvést si ji. Sice by to zhruba odpovídalo tomu, co bych chtĀ•l, ale copak to dá udĀ•lat? Nejsme v pravĀ•ku, abych jí odvedl za tu její hĀ•TMívu. NĀ•kteĀ•TMí bulvární vĀ•dci tvrdí, Ā¼e atavismus je pro Ā¼ vzrušující, ale urĀ•itĀ• by nedostal jejího manĀ¼ela. Oblíbená melodie od Def Leppard mi oznámila hovor:

"Ā•Eejková, dobrý den, mám veliký problém, pane MoravĀ•e."Doktorka Ā•Eejková... starší paní, ale jedna z mála, co neĀ•TMíká pane inĀ¼enýre, a dokonce umí i správnĀ• skloĀ•ovat moje pĀ•TMíjmení. "Povídejte, paní doktorko," zablíkal jsem ke k tušil jsem, Ā¼e tohle nebude debata na pár vteĀ•min. "Víte, asi jsem nĀ•co provedla, ale prostĀ• nevidím vĀ•bec Ā¼ádné pacienty." "V poĀ•itĀ•i, pĀ•TMedpokládám," pokusil jsem se to drobet zlehĀ•it."SamozĀ•TMejmĀ•, jinak bych nevolala vám," zasmála se."Ok, budu u vás za pár minut, dáme to dohromady." MilĀ•ku Pavlino, budeš muset chvilku poĀ•kat...

Ta chvilka trvala skoro dvĀ• hodiny, paní doktorka instalací nĀ•jakého demoprogramu pĀ•TMeinštalovala databázový server a bylo. BohuĀ¼el jsem nemĀ•l u sebe všechny potĀ•TMebné vĀ•ci, a ona nemĀ•la v ordinaci pĀ•TMipojený internet. PĀ•TMipojil jsem se z telefonu, to zas bude úĀ•et. AspoĀ•, Ā¼e se podaĀ•TMilo dát všechno do poĀ•TMádku, takovýmhle klientĀ•m nerad pĀ•TMidĀ•lávám vrásky na Ā•ele. "Jsem ráda, Ā¼e jsem si vás našla. Trápili jsme se pĀ•TMed tím haldu let s takovou firmou ... no radší nevzpomínat." "No to ani nesmíte, paní doktorko. Jednou sepíšu pamĀ•ti a to by pak byla skrytá reklama." "Tu byste si klidnĀ• mohl dovolit. Víte co?" "To opravdu nevím," balil jsem si notebook a spíš uĀ¼ myslel na Pavlínu. "MĀ•la bych pro vás moĀ¼ná kšeft." "Opravdu? Povídejte, práce není nikdy dost." "ChtĀ•la bych vás navrhnout jako dodavatele pro malou polikliniku, kousek od Hradce. Pracuje tam mĀ•j manĀ¼el, vlastnĀ• je pĀ•TMímo v pĀ•TMedstavenstvu jejím."

Koho by napadlo nĀ•kdy pĀ•TMed pĀ•l rokem, Ā¼e to bude všechno? jsem odĀ•TMíct zakázky, nĀ•které klienty oĀ¼elit - Milena sice naslivovala, Ā¼e dodá nejen úĀ•etnictví, ale hlavnĀ• databázi klientĀ• s slibovala to nĀ•kolikrát, jenĀ¼e jsem nevidĀ•l ani list. PracovnĀ• jsem tuhle Ā¼ivotní zatĀ•ku vybral, teĀ• ješ ostatní serpentina. Zkusil jsem zavolat PavlínĀ• na mobil. Nic. MoĀ¼ná zmĀ•nila Ā•islo za tu dobu, co nespolupracujeme.

MoĀ¼ná taky zmĀ•nila názor. A nebo to opravdu byl nĀ•jakej fór. NeĀ¼ jsem staĀ•il dojit k ještĀ• chytĀ•TMejším zĀ•rĀ•m, volala ona. "Jirko?" Ten hlas mĀ• pohladil, tak hroznĀ• moc... chybĀ•la mi a netušil jsem vĀ•bec, jak moc."Pavlíno, chtĀ•l bych s tebou mluvit, vidĀ•t tĀ•," asi jsem nebyl schopen zamaskovat tu naléhavost svoji."Jirko, naozaj?"

Jestli mĀ• neklamal sluch, tak ta otázka znĀ•la ulehĀ•enĀ•. Co jsem zase provedl?"JistĀ•. Víš, nevĀ•Ā•TMil jsem, Ā¼e to mĀ•Ā¼eš být ty... prostĀ• jsem byl štajf, jak Ā•TMíká klasik." "Ja som sa hrozne zĀ¼akla, Ā¼e som Ā¼a naš s tou koĀ•kou... Ā¼e ma uĀ¼ nechceš ani vidieĀ¼... Jirko... ja Ā¼a milujem." "Já tebe Pavlino... asi tĀ• celou rozmĀ•knutĀ¼ tĀ• uvidím." "RozmĀ•kni. Kde si teraz?" Omrknul jsem okolí, pĀ•TMece jen tu nebydlím celej Ā¼ivot. "Mno, teĀ• jedu kolem domeĀ•ku se Ā¼lutou stĀ•TMechou. Zkouším se trefit od doktorky Ā•EejkovĀ• kam k tobĀ•." "Ā¼ltá strecha? NiĀ• iného nevidíš?" "Policajty. A asi mĀ• zrovna fotĀ•j jak si tady telefonuju." "JeĀ¼íš, zaves." "Ani mĀ• nehne... jo, tady je Lidl... " "A ideš od mesta?" "Jo." "Tak to si úplne inde, milĀ•ik," zasmála se Pavlína. "PoĀ•úvaj, ja jsem teraz v meste, zájdi k tomu Lidlu, budem tam za päĀ• minút." "Rozumím. A tĀ•ším se na tebe, Pavlíno. Moc."

PĀ•TMijela opravdu za pĀ•t minut. Fyzici mají prostĀ• smysl pro Ā•asový odhad. Z auta jsem si jí vytáh, zanoĀ•TMil prsty do té zlaté hĀ•TMívy, pohledem. Usmívala se na mne dychtivĀ• a nedoĀ•kavĀ•, ale zároveň trochu ostýchavĀ•, skoro jako kdyby v Ā¼ádné náruĀ•i nikdy nebydlela. DrĀ¼el jsem ji, pĀ•TMivinul k sobĀ• nejvíc, jak to šlo, vdechoval laĀ•nĀ• její vĀ•ni a vĀ•dĀ•l, Ā¼e uĀ¼ ji nepustím.

To, co jsem nevĀ•dĀ•l a ani vĀ•dĀ•t nechtĀ•l, bylo to, Ā¼e jsem si tĀ•Ā¼ko mohl vybrat nĀ•co sloĀ¼itĀ•jš Myška doma nebyla, našel jsem jen vzkaz. PĀ•TMijeĀ• pro mnĀ• prosím, jsem u Petry.No tak to ne, Myško. To teĀ• opravdu asi nepĀ•jde. UĀ¼ si pĀ•TMipadám jak telefonní ústĀ•TMedna, ale tohle prostĀ• telefonicky vyĀ•TMidím. "Myško, poslouchej..." "Ahoj tati. Musíš pĀ•TMijet. Máme pro tebe s Petrou novinu." "Ne Myško, jen tĀ• vyzvednu, s Petrou si promluvíš pozdĀ•ji." "Já bych to nedĀ•lala tati. Navíc... kdo ví, jestli se pak nezdrĀ¼íš tady s námi." "Já se nechci zdrĀ¼et Myško, prosím." "Jak myslíš, tak mĀ• tu aspoĀ• vyzveš jo?" její hlas neznĀ•l ani odmĀ•Ā•TMenĀ•, ani nijak podivnĀ•, jak bych po tom našem stĀ•TMetnutí Ā•ekal. Ulevilo se mi, sn zase najdem."Ok, budu tam do pĀ•lhoĀ•ky, prozvoním ti, nahoru nepĀ•jdu, jo?" "Dobráááá..." , odpovĀ•dĀ•la jak mĀ•la ve zvyku, vĀ•tšinou ještĀ• následovalo: "VyrĀ¼ízeno k dennímu porĀ¼ádku," to okoukala z nĀ•jakého starého filmu. Ā•Eili všechno je ok. Dorazil jsem k PetĀ•TMe, Myška uĀ¼ stepovala pĀ•TMed barákem, pĀ•TMece jen byl mrazík. šTak co máš za novinky, díĀ•?" uvítal jsem jí rozmarnĀ•.Místo, aby se urazila, zatvĀ•TMila se jak Sibyla. šChtĀ•l bys ještĀ• nĀ•kdy díĀ•?"šHa haa, no to tedy opravdu uĀ¼ ne, Myško."šA proč ne?"šNeblázni," zaĀ•TMadil jsem a vyjel jsem na okruh. šTy bys chtĀ•la mít ve dvaceti pĀ•tašedesátiletého otce?"šKdyĀ¼ tak pozoruju tvĀ•j vývoj, mohl bys v té dobĀ• uĀ¼ být v podstatĀ• dovyvinutej." šNeĀ•TMáde."šAle váĀ¼nĀ• tati. NeuvaĀ¼ovals o tom?" Co to do ní zase vjelo.šPrávĀ•, Ā¼e uvaĀ¼oval. TakĀ¼e vím, Ā¼e to je blbost. VnouĀ•ata se stejnĀ• objeví kaĀ¼dou chvíli," mrkl jsem na ni.šNo ode mĀ• je neĀ•ekej... a od Pavla taky ne. A pokud to takhle pĀ•jde dál, ty od Petra uvidíš leda tak na fotce," dodala zachmuĀ•TMenĀ•.

To má bohuĀ¼el asi pravdu. Vybavil jsem si Pavlínu, ona je vlastnĀ• bezdĀ•tná. Ta moĀ¼nost, Ā¼e by díĀ• tu opravdu je. Ta Myška se nezdá... prostĀ• je to Ā¼enská. A je to od ní hezký, Ā¼e si to takhle s Pavlínou spojila. šVíš, kdyĀ¼ uĀ¼ Ā•lovĀ•k ty svoje nĀ•jak odrodil, asi ho to moc znova všechno neláká. Ā¼ivot jo prostĀ• dál. Ale kdyĀ¼ máš Ā¼enu, která tohle ještĀ• neproĀ¼íla... tak to všechno asi mĀ•Ā¼e být jinak." šNo právĀ•," jestli jsem se nezplet, zsvítily jí oĀ•i. Chytrá holka. Taky má být po kom. ÚplnĀ• samolibĀ• jsem se usmál, pohladil ji po vlasech (neuhnula) a zaĀ•ali jsme probírat školu. AĀ¼ se poĀ•TMád nebabráme ve mnĀ•.

ONA Zavolal mi, zavolala som... miluje ma, chce ma, chcem ho ... myslela som, Ā¼e sa zadusím náhlým prívalom šĀ¼astia, ktoré ma zaplnilo od hlavy po päty. Tak mi to vyšlo, koneĀ•ne sa aj na mĀ•a usmiala šĀ¼astena, miluje ma... skoro som tomu nemohla uveríĀ¼. Viezla som sa domov, a po chvíli som si uvedomila, Ā¼e sa usmievam. A ten úsmev bol taký zvláštne... nepotláĀ•iteĀ¼ný. Proste sa mi rozťahla tlama a ja som musela vyzeraĀ¼ ako idiot, ale bolo mi to úplne jedno. If I lay here, If I just lay here, Would you lie with me and just forget the

https://www.kudlanka.cz Vy tvoĀ•TMeno pomocĀ• Joomla! GenerovĀ•no: 1 July, 2024, 04:23

world? Spievala som si s rádiom a so Snowpatrol. Cítila som sa nádherne, ako uá¾ stráscaron;ne dávno nie. Á¾ do chvíle, kedy zavolala Petra. Kým som jej stihla triumfálne oznámiÁ¾, Á¾o mám nového, a hlavne, Á¾e sa prudko mýlila, keď si myslela, Á¾e len ona doká¾e zbalíÁ¾ Jirku, naštvaným hlasom sa zaÁ¾ala sÁ¾aÁ¾ovaÁ¾, nesúvisle rozprávala, Á¾e chce niekto opustiÁ¾, niekto, na kom jej fakt záleÁ¾alo, a Á¾e to sa jej teda nestáva Á¾asto, aby jej skutoÁ¾ne záleÁ¾alo na chlapovi, a Á¾e vÁ¾dy je to ona, kto rozdáva kopaÁ¾ky, a Á¾e toto je hrozná situácia... poÁ¾úvala som len na pol ucha, pretoÁ¾e jej trable s chlapmi ma zrovna zaujímali oveÁ¾a menej, než moje vlastné, Á¾erstvo nadobudnuté šÁ¾astie. LenÁ¾e potom z nej vypadlo: „Ak na neho nezaberie ani to, Á¾e som tehotná, tak neviem, Á¾o urobím." Naraz som spozornela. „Petra, to nemyslíš váÁ¾ne? Tehotná?? O kom to vlastne rozprávaš??"Na pár sekúnd sa odmlÁ¾ala.„O tom ajÁ¾ákovi, Á¾o k vám vlni chodil." Bolo to, ako by ma zasiahol blesk. ROMAN